

dem, foranstalte den Trængendes Afsendelse til næste Kjøbstad og saa fremdeles, hvortil, om fornødent, Forbud kan ydes af Politikassen eller Ræmmerkassen mod Erstatning af den Fattigkommune, som har begjært Afsendelsen iværksat. Naar Afsendelsen saaledes sker ved Politimesterens Foranstaltning, beror det paa denne, om der skal medgives den Trængende en Ledfager, hvilket derimod stedse bliver at iagttage, hvor en Fattigbestyrelse uden Politiets Mellemkomst selv foranstalter Hjemsendelsen. Begjæringen til Politimesteren om at foranstalte en Trængendes Hjemsendelse skal stedse være bilagt med Gjenpart af den Skrivelse, hvorefter den Trængende erkjendes for forsørgelsesberettiget paa Bestemmelsesstedet.

Til Befordring af Gods, som tilhører Trængende, der hjemsendes, kan ikke gives særlig Bogn, medmindre Saadant af den erstatningspligtige Kommune forlanges, i hvilket Tilfælde Udgiften hertil falder bemeldte Kommune til Last.

§ 54.

Ved Hjemsendelsen af en Trængende bliver det at paase, at han er forsynet med de fornødne Beklædningsgjenstande, at han ikke er besværgt med Ustøi, Fnat eller andre smitsomme Sygdomme, samt at hans Helbredstilstand ikke er til Hinder for, at Hjemsendelsen iværksættes.

§ 55.

Modsætter den Trængende sig Hjemsendelsen, er Fattigvæsenet berettiget til at kræve Politiets Bistand til dens Sværskjøttelse.

§ 56.

Udgifterne ved Trængendes Hjemsendelse, derunder indbefattet Udgifter til Beklædningsgjenstande og Bevogtning, blive med de i denne Paragraf samt §§ 57 og 58 angivne Undtagelser at afholde halvt af den affsendende Kommune, halvt af Forsørgelseskommunen; dog udreder den sidste uden Deltagelse fra Afsendelseskommunen de Udgifter, som blive en Folge af, at den Trængende under Reisen bliver syg. Efter Hjemsendelsen fra Udlandet, udreder Forsørgelseskommunen hele Udgiften ved Forsendelsen fra Landets Grændser. Hvor Forsendelsen omvendt sker til et Sted, hvorfra Erstatning ikke kan erholdes, udredes Forsendelsesudgifterne forudsøvis for Landets Vedkommende af Reparitionsfonden for den Amtsrådskreds, hvortil Opholdskommunen horer, og for Kjøbstædernes Vedkommende af den paagjældende Kjøbstads Ræmmerkasse og fordeles derefter aarlig paa Amtsrådskredsen og de i samme liggende Kjøbstæder efter Føltetal, medens de i Kjøbenhavn høeres af Stadens Kasse og paa Bornholm af den for Dens Kjøbstæder og Landdistrikt fælles Reparitionsfond.

§ 57.

Naar Personer, som have udstaaet Straf for Vekleri eller Vøsgængereri, ved Udsættelsen befindes at være uden Subsistensmidler og de derhos ikke ere forsørgelsesberettigede paa Straffestedet, blive de af den Politimester, under hvis Jurisdiktion de ere afstraffede, at hjemsende til deres Forsørgelseskommune, saafremt denne under Sagens Drift er udsunden og har anerkjendt sin Forsørgelsesforpligtelse, men i modsat Fald at afgive til Fattigvæsenet paa det Sted, hvor de have udstaaet den dem idømte Straf, for derefter af dette at foranstalles hjemsendte, naar Forsørgelseskommunen er udsunden og dennes Forsørgelsesforpligtelse anerkjendt. Omkostningerne ved Hjemsendelsen, derunder indbefattet Udgifterne til den Trængendes Beklædning og til hans Forpleining udenfor Arresten, indtil Hjemsendelsen kan iværksættes, blive at bære af Forsørgelseskommunen.

Ligeledes vil Forsørgelseskommunen have at afholde de Omkostninger, som, indtil Hjemsendelsen kan finde Sted, medgaa til Underholdning for Personer, der ere ansete for andre